

Raamattu

1) Sananl. 16:18

18 Pöyhkeys vie perikatoon, ylpeys käy lankeemuksen edellä.

2) 2.Kun. 5:1-16

1 Syyrian kuninkaan sotapäällikkö Naaman oli arvossa pidetty mies ja kuninkaansa suosiossa, sillä Herra oli käyttänyt häntä aseenaan pelastaessaan Syyrian sen vihollisilta. Naaman oli mahtava soturi mutta sairasti spitaalia.

2 Kun syyrialaiset kerran olivat Israelissa ryöstöretkellä, he toivat sieltä mukanaan pienen tytön, joka sitten joutui Naamanin vaimon palvelijaksi.

3 Tyttö sanoi emännälleen: "Kunpa herrani pääsisi käymään sen profeetan luona, joka on Samariassa! Se mies parantaisi hänet spitaalista."

4 Naaman meni kuninkaansa puheille ja kertoi, mitä israelilaistyttö oli sanonut.

5 Syyrian kuningas sanoi: "Mene vain sinne, minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle." Niin Naaman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa ja kuusituhatta sekeliä kultaa sekä kymmenen juhlapukua.

6 Naaman vei Israelin kuninkaalle kirjeen, jossa sanottiin: "Tämän kirjeen tuo sinulle palvelijani Naaman. Olen lähettänyt hänet luoksesi, jotta parantaisit hänet spitaalista."

7 Luettuaan kirjeen Israelin kuningas repäisi vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä muka Jumala, jolla on elämä ja kuolema vallassaan, kun hän lähettää spitaalisen minun parannettavakseni! Hän selvästikin vain hankkii riitaa kanssani!"

8 Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti sanomaan kuninkaalle: "Miksi repäisit vaatteesi? Lähetä tuo mies minun luokseni, niin hän tulee tietämään, että Israelissa on profeetta."

9 Naaman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen.

10 Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: "Mene Jordanille ja peseydy siellä seitsemästi. Silloin ihosi palaa entiselleen, ja olet taas puhdas ja terve."

11 Mutta Naaman vihastui ja lähti pois. Hän sanoi: "Minä luulin hänen sentään tulevan ulos luokseni ja rukoilevan Herraa, omaa jumalaansa. Minä luulin, että hän liikuttaa kättään sairaan paikan päällä ja sillä tavoin ottaa pois spitaalini."

12 Eivätkö Damaskoksen joet Abana ja Parpar ole kaikkia Israelin vesiä paremmat! Yhtä hyvin minä voin peseytyä ja puhdistua niissä!" Hän kääntyi vihoissaan takaisin ja lähti pois.

13 Mutta hänen palvelijansa alkoivat taivutella häntä ja sanoivat: "Herramme! Jos profeetta olisi määrännyt sinulle jonkin vaikean tehtävän, etkö olisi täyttänyt sitä? Saati sitten, kun hän sanoo, että sinun on puhdistuaksesi vain peseydyttävä!"

14 Niin hän meni Jordanille ja kastautui joessa seitsemän kertaa, niin kuin Jumalan mies oli määrännyt. Silloin hänen ihonsa tuli lapsen ihon kaltaiseksi, ja hän oli taas puhdas.

15 Naaman palasi saattueineen Jumalan miehen luo. Hän astui Elisan eteen ja sanoi: "Nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla kuin Israelissa. Otathan siis kiitoslahjan palvelijaltasi."

16 Mutta Elisa sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, hän, jota palvelen, minä en lahjaasi ota." Naaman koetti taivuttaa hänet ottamaan lahjan vastaan, mutta hän kieltäytyi.

3) Matt. 5:8

8 Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan.

Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun (Mary Baker Eddy)

1) 144:33

Meidän päivinämme herää kysymys, ymmärsivätkö entisajan innoittuneet parantajat kristillisen parantamisen Tiedettä vai tajusivatko he sen suloisia sointuja, kuten synnyttäminen muusikko tavoittaa sopusointuiset äänet kykenemättä selittämään niitä. He olivat niin jumalallisesti Tieteen hengen täyttämiä, ettei kirjaimen puute voinut estää heidän tekojaan; mutta tuo kirjain ilman henkeä olisi vienyt voiman heidän työstään.

2) 146:2-9,26

Muinaiset kristityt olivat parantajia. Miksi tämä, eräs kristillisyyden perustekijä, on kadotettu? Siksi, että uskonnolliset järjestelmämme ovat enemmän tai vähemmän lääketieteellisten järjestelmiemme hallitsemia. Ensimmäinen epäjumalanpalvelus oli usko aineeseen. Eri koulukunnat ovat tehneet lääkkeisiin uskomisesta muotiasian Jumaluuteen uskomisen sijaan.

Jumalallinen Tiede saa vahvistuksensa Raamatusta, ja Tieteen jumalallinen alkuperä näytetään toteen Totuuden pyhän vaikutuksen parantaessa sairaudesta ja synnistä. Tämän Totuuden parantavan voiman on täytynyt olla olemassa jo kauan ennen sitä ajanjaksoa jona Jeesus eli. Se on yhtä vanha kuin ”Vanhaikäinen”. Se elää kautta kaiken Elämän ja ulottuu kautta kaiken tilan.

3) 343:23

Toisinaan saattaa tuntua siltä, kuin totuus hylättäisiin siksi, että sen vastaanottaminen edellyttää nöyryyttä ja henkisyyttä, kun kristinusko yleensä vaatii niin paljon vähemmän.

4) 272:4-11

Meidän täytyy tajuta totuus henkisesti, ennen kuin voimme ymmärtää Totuuden. Me omaksumme tämän näkemyksen vain siinä määrin, kuin olemme vilpittömiä, epäitsekkeitä, rakastavia ja sävyisiä. Siemen täytyy kylvää ”vilpittömän ja hyvän sydämen” maaperään, muuten se ei kanna paljon hedelmää, sillä ihmisluonteen sianomainen elementti kitkee sen juurineen irti.

5) 581:25

KASTE. Puhdistuminen Hengellä; Henkeen uppoutuminen.

6) 241:28

Hengen kaste, joka pesee ruumiista kaikki lihan epäpuhtaudet, merkitsee, että puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan ja lähestyvät henkistä Elämää ja sen toteennäyttämistä.

7) 518:14-18

Hengessä rikkaat auttavat köyhiä yhdessä suuressa veljeydessä, sillä kaikilla on sama Periaate eli Isä; ja siunattu on se ihminen, joka näkee veljensä tarpeen ja auttaa häntä siinä — joka etsii omaa hyvänsä toisen parhaasta.

8) x:24-30

Jokainen vilpiton Totuuden etsijä saa henkilökohtaisessa kokemuksessaan todisteen parantamisen jumalallisesta Periaatteesta. Sen tarkoitus on hyvä ja sen soveltaminen turvallisempaa ja tehokkaampaa kuin minkään muun terveydenhoidollisen menetelmän. Totuus vaikuttaa nopeimmin ja vakuuttavimmin ennakkoluulottomaan kristilliseen ajatukseen.

9) xi:10-24

Kristillisessä Tieteessä fyysinen parantaminen on nyt kuten Jeesuksen aikaanakin seurausta jumalallisen Periaatteen toiminnasta, jonka edessä synty ja sairaus menettävät todellisuutensa inhimillisessä tietoisuudessa ja häviävät yhtä luonnollisesti ja yhtä välttämättömästi kuin pimeys väistyy valkeuden tieltä ja synty parannuksen tieltä. Nämä mahtavat teot eivät ole nyt, kuten eivät olleet silloinkaan, yliluonnollisia vaan äärimmäisen luonnollisia. Ne ovat merkinä Immanuelista eli ”Jumala meidän kanssamme” — inhimillisessä tietoisuudessa aina läsnä olevasta jumalallisesta vaikutuksesta, joka toistuu ja tulee nyt, kuten muinoin luvattiin,

saarnaamaan [aisteihin] vangituille vapautusta
ja sokeille näkönsä saamista,
päästämään sorretut vapauteen.